

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șesé luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SÉ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancone nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 109.

Joi, 15 (27) Maiu.

1886.

Brașovú 14 Maiu 1886.

Vorbindú despre cauzele ce au adusú cu sine ruptura negociárilor dintre monarchia nóstră și România pentru încheierea tratatului de comerciu, d-lu P. S. Aurelianú resumă cele petrecute într-unú articulu, din care estragemú părțile mai de căpeteniă. După ce citéză pasage din „N. fr. Presse” și din diarulú oficiosú unguurescú „Gazette de Hongrie” d. Aurelianú scrie urmátorele:

„Cei dela Viena spunú pe față: din cauza pretențiunilorú Ungariei amú perditú tégulú Germaniei; totú din acéstă caúsă perdemú însemnata, cea mai însemnată piață pentru Austria, adică piața României. Cei dela Pesta nu se sfiescú a declara că la urma urmelorú pe ei nu’i supără ruperea tratárilorú, deórece păgubile ce vorú încerca cățiva industrialú unguuri suntú micú în comparațiune cu folósele ce va trage agricultura maghiarú, când granițele despre România vorú fi cu desávîrșire închise. În aceste cuvinte stă totă politica ungară. Maghiarilorú puținú le pasă de suferințele și perderile celorú dela Viena; puținú le pasă de perderea pieței române, deórece ei ținú ca se aibă monopolulu de a îndestula cu produse agricole totă Monarchia; prin urmare lorú le convine de a rupe cu România.”

„Remâne dér bine constatatú că decă Româniú nu au pututú se se înțelegá cu delegațiunea austro-ungarú, cauza este că Ungurii urmárescú pe tóte căile escluderea nóstră de pe piețele Austriei, și monopoliaarea în favórea lorú a produselorú agricole. Astfelú fiindú ce învinuire se mai póte aduce cabinetului Brătianu? Ce, óre guvernulú românú are se ocrotéscă interesele și ale Ungurilorú și ale Austriacilorú sacrificándú pe ale Românilorú? Și cu tóte acestea și unii și alții ne cerú fără perdea acestú sacrificiu. Înțelegá-se mai întâiu cei dela Viena cu cei dela Pesta și apoi se trateze; ér’ nu se caute și unii și alții a creá României o situațiune multú mai păgubitóre și mai umilitóre decâtú aceea pe care a înduratú cu resignațiune în timpú de dece ani.”

„Se acúsă România atátú la Viena câtú și la Pesta, se amenință țera în modú trivialú, și pentru ce óre tóte acestea? Ce au cerutú delegații româniú încátú se nu póta fi primitú nici la Pesta nici la Viena? Éta ce au cerutú:

1° Intrarea liberá de orice vamă în Austro-Ungaria a urmátorelorú produse române: a) Cereale în generalú, b) Fâina de grâu și de sêcará, c) Legumele fâinóse uscate, d) Semințele uleióse de totú felulú, e) Animalele domestice; boi, porcú și oi, f) Kémáșite și produse animale diverse, g) Peile brute de totú felulú, h) Lânurile de totú felulú, i) Pescele prospétú și sáratú, j) Petroleulú brutú și rafinatú.

2° Produse pentru care România cere o ridicare de taxe vamale la intrare în Austro-Ungaria. a) Vinurile în butóie de o capacitate de celú puținú cincú ectolitri, se se tacese 8 lei 100 de kilograme, brutú. b) Cárnurile prospete de mâceláriá, — se se tacese 7 lei 50 centime 100 de kilograme.”

„Odatá aceste cererú primite sar fi căutatú a se înțelege asupra tarificării obiectelorú importate cerénd óre-care tacse protectóre pentru puținé industrii ce esistá la noi.

„Ce au cerutú din parte-le austro-maghiarii? Au cerutú sumá de scutiri de vamă, tacse reduse, o situațiune mai împovárátore de câtú în trecutú, și ca culme, refusulu de a primi ca se scutéscă de vamă cele câte-va articole ce înșirámú mai susú. În câtú pentru vite d’abea le-au lásatú la o parte subordinándú tratarea lorú încheierei unei convențiunii veterinare. Cam scim noi ce credú și ce gândescú cei dela Pesta despre comerciulú nostru de vite pentru a ghici, ca ce felú de convențiune veterinará aveau se ne cêrá. De altá parte în tectulú propusú de

cătrá delegații monarchiei vecine se mai păstrá încă articolulu, prin care toți supuși monarchiei fără deosebire de ritú se aibá dreptú a cumpára imobile în România, a se aședa undé vorú voi. Cu alte cuvinte ni se cere sălucărú constituțiunii nóstre și darea țerei pradá invasiunii celorú de totú ritulú. Apoi mai póte óre se se acuse România față cu cererú atátú de esorbitante?”

Cartea verde a României.

În sêptémána trecutá s’a împărțitú camerelorú române „Cartea verde” care cuprinde diferite acte diplomatice privitóre la negociári ce s’au făcutú pentru încheierea tratatului de comerciu cu Austro-Ungaria. Re-producemú din ea protócolele conferențilorú ce s’au ținutú în Bucuresci între delegații austro-ungari și români:

Prima ședință, 19 Aprilie (1 Maiu) 1886. După o cuvântare a d-lui Aurelianú, care salutá în numele ministrului afacerilorú străine pe deleg. austro-ungari, Baronulú Mayr propune ca basá a negociațiunilorú, proiectulú prezentatú conferenței din Viena, de comisiunea austro-ungarú.

D. Gr. Ghica propune, ca se se ia de basá unú proiectú elaboratú de guvernulú românú, care a fostú redusú la prevederi esclusivú comerciale și vamale.

Delegații austro-ungari observá, că nu cunoscú acestú proiectú și avéndú nevoie a’lú studia, se trece la discuțiunea unorú cestiuni de principiu. Delegații austro-ungari insistá pentru mântinerea clausei națiunei celei mai favorisate.

Delegații româniú semnalezá că acéstă clausá compromite stabilirea tratatelorú în care ea figuréză și fixitatea tarifelorú anexate la ele. Discuțiunea asupra acestui punctú se amâná pentru ca delegații româniú se cêrá instrucții guvernului lorú; delegații austro-ungari însă declará că considerá *clausa națiunei celei mai favorisate ca o condițiune primordială a înțelegerii.*

O schimbare de vederi are locú în privința duratei tratatului. Proiectulú austro-ungarú propune 10 ani; proiectulú românú nu fixéză provisoriu durata tratatului. Elú rezervá fiecăreia din înaltele părți contractante facultatea de a’lú denunța la orice epócă, în care casú ratatulú n’arú produce efectele sale decâtú numai 6 luni dela ziua denunțării. Acéstă clausá ridicá grave obiecțiuni din partea delegațiilor austro-ungari.

Delegații româniú răspundú că guvernulú lorú a căutatú în acéstă clausá garanții, carú i suntú indispensabile și va cerceta decă prevederea acestorú garanții póte fi legatá de vr’o altá dispoziție a tratatului.

A doua ședință, 20 Aprilie (12 Maiu) 1886. Delegații austro-ungari declará că luándú cunoștință de proiectulú de tratatú alú guvernului românú a găsitú marlacune și mai alesú în art. 1 alineatú I în care s’au suprimatú cuvintele: și de navigațiune.

Sé lasá acéstă cestiune la o parte, delegații austro-ungari declarándú, că vorú propune o convenție specialá în acéstă privință.

O altá lacuná semnalatá de delegații austro-ungari e privitóre la stabilirea și călétoria supușilorú imperiului vecinú în România, stipulațiune, care existá față cu Germania.

Delegații Româniú esprimá dorința guvernului de a face din aceste două puncte obiectulú unei convențiunii speciale.

Cestiunea rămâne neresolvatá.

Delegații Româniú declará după acéstă, că vorú comunica Guvernului Regalú desideratele exprimate de delegații austro-ungari privitóre la garantarea farmaciștilorú austro-ungari contra retroactivelorú efecte ale legei sanitare precum și la drepturile dobândite ale societăței de navigație pe Dunăre.

Cestiunea dobândirii și închirierii de mobile și imobile de ori-ce naturá de supuși Austro-Ungari, în aceleși condițiuni ca naționali, cestiune ridicatá de delegații Austro-Ungari, rămâne neresolvatá în urma observațiunilorú delegațiilor Româniú, care răspundú că asemenea dispoziții n’arú pute sé fi regulate decâtú de o Constituantá, ér’ nu de o misiune cu unú rolú mărginitú.

Delegații Româniú declará, că nu vedú nici o dificultate pentru ca propunerea austro-ungarú privitóre la aneșarea formularelorú cărților de legitimare pe lângá tarifú se fiá satisfăcutá.

Delegații Româniú, în urma cererilorú stáruitoare și călduróse privitóre la *acordarea de favoruri mai mari chirigiilorú străini* carú își esercitá meseria lorú pe teritoriulú românú decâtú naționaliilorú, declará că la extrema rigóre, cestiunea ar pute fi resoltatá, stabilindu-se o zoná în ce concerne circulația limitrofá a chirigiilorú.

Scutirea supușilorú Austro-Ungari, carú se ocupá cu navigația de orice taxá industrialá séu specialá, precum și scutirea de cauțiune a sâniilorú și trásurilorú care,

intrandú în România, se reintorcú în Austro-Ungaria, ambele cerute de delegații Austro-Ungari, se socotescú de delegații Româniú ca fiindú de naturá a face obiectulú unei *convențiunii consulare.*

Delegații Româniú declará, că nu este în prevederile actuale a guvernului regalú că ar pute fi simultaneitate între convențiunea comercialá și convențiunea consulará ce delegații austro-ungari propunú a fi semnaté în același timpú.

Delegații Austro-Ungari cerú introducerea în convenție a unei clause capitale: *Limitarea monopolurilorú statului românú.* Ca ultimá concesie ei suntú gata a renunța la totú ce privesce monopolurile în generalú cu condiție ca statulú Românú se se oblige se cumpere din Austria pe fie-care anú 8500 chintale *chibrituri și cărți de jocú* în o țifrá egalá importáției actuale.

Înțelegera nu se póte stabili.
Cestiunea sanitará rămâne și ea suspendatá.
Delegații Româniú răspundú la o întrebare a delegațiilor Austro-Ungari că armele de vênátóre și de luxú, afará de cartușierá, respective încárcate, nu vorú fi cuprinse în restricțiunile privitóre la munițiile de resbelú.

Cestiunea pusá de delegații Austro-Ungari în privința filoxerei dá ocașie delegațiilor Româniú d’a declara că guvernulú regalú va adera câtú de curéndú la convenția dela Berna.

A 3-a ședință 21 Aprilie (3 Maiu) 1886. Delegații Româniú anunță, că pentru momentú nu potú presenta proiectulú de tratatú veterinarú, care se găsește pendinte înaintea consiliului de miniștri.

Dupá acéstă, pentru a se concilia opiniunile contrarie semnalate asupra clausei națiunei celei mai favorisate aceiași delegații facú o declarațiune în sensulú că orice favóre acordatá în cursulú convențiunei unei a treia puteri sé se reflecte și asupra părților acum contractante, în schimbú de avantaje equivalente.

Delegații Austro-Ungari considerá o asemenea declarație ca o caúsă de conflicte eterne și credú insuficientá conciliațiunea propusá.

Delegații austro-ungari semnalezá din nou cestiunea drepturilorú ad-valorem.

Delegații Româniú dorescú ca pré puținé articole sé fie tacate ad-valorem, ér contestațiunile sé fie regulate de legea generalá a vânilorú.

În privința stáruinței delegațiilor austro-ungari de a li se acorda beneficiulú alegerii între *tacsarea ad-valorem și tacsarea specificá*, delegații româniú răspundú, că nu vedú nici o dificultate pentru acéstă.

Se rezervá cestiunea prescripțiunei amendei, și confiscárei marfelorú (art VIII. alú 13 prop. Austro-Ungarú.)

Cestiunea greșelilorú ce s’ar ivi în redacțiunea scri-sorilorú de trásurá, acea privitóre la eșantilóne, nu întâmpina dificultáți în resoltarea lorú.

În privința transitului (art. IX. proiectú austro-ung. delegații româniú repetá declarația că guvernulú regalú are intenția d’a adera la convenția din Berna.

În cestiunea privitóre la reexportațiunea *mărfurilorú, care e legatá cu aceea a expozițiunilorú și a modelorú de eșantilóne*, delegații ambelorú puteri nu vedú dificultáți spre a cădea de acordú.

Cestiunea privitóre la înlesnirile de adusú comerțului de lemne în punctele limitrofe rămâne rezervata.

Râmâne de asemenea rezervatá cestiunea privitóre la taxele de chea, de timbre și altele, pe care delegații austro-ungari voiescú a le fixa prin convențiune, ér delegații româniú, opiuează sé fie subordonate legilorú speciale.

Desvélirea statuei lui Lazarú.

Diarele bucurescene aducú rapórté scurte despre solemnitatea desvélirii statuei marelui dascálú. „Voința Naționalá” ne spune, că „capitala păstrase încă aspectulú de sêrbátóre, pe care ilú avusese în ziua precedentá” (serbarea de 10 Maiu) și că astfelú „stradele erau totú splendidú decorate, cu verdeață și drapele tricolore și desú de diminétá bulevardulú era îndesatú de unú numérosú publicú...” Aceași fóiá spune că în jurulú statuei erau aranjați într’o parte elevii tuturorú scólelorú publice primare și secundare din capitalá, cu drapelele lorú, cu coróne și flóri destinate a le aședa pe pedestalulú statuei; ér în cealaltá persónele învitate, printre carú d-nii miniștri Sturdza, C. Nacu, generalú Al. Anghelescu, mai mulți deputați și senatori, întregulú corpú profesoralú universitarú, locú-țiitorulú de primarú alú Capitalei și mai mulți înalți demnitarú ai Statului, precum și unú fórte numérosú publicú...

„La ora 10 solemnitatea se începuse printr'un serviciu divin oficiat de mai mulți înalți prelați, încunjurați de un număr de clerici; er elevii conservatorului și ai seminariilor, sub direcțiunea d-lui Wachmann, intonară imnul lui George Lazaru. După aceea d. D. Sturza, ministru al instrucțiunii publice și cultelor, rosti un discurs, predându statua d-lui primar al Capitalei. La discursul d-lui ministru, care de mai multe ori fu întrerupt de aplausele asistenților, pânza, ce până acum acoperise vederea tuturor statuii lui Lazaru, cădu și marele George Lazaru, cu o carte deschisă în mâni, eternisat în marmoră, apărând mândru asistenților, în mijlocul unor unanime și entusiaste aplause, la care se uniau strigăte de ura! neperitoare fiă memoria lui George Lazaru! După aceste manifestări de recunoștință și respect, pornite din adâncul inimei fie-cărui cetățen, și cari ținură mai multe minute, d. Gr. Cerkez, locuitor de primar al Capitalei, răspuse d-lui ministru, în uumele Capitalei, prin următorul discurs:

Domnule ministru, Domnilor din comitetul statuii, Domnilor! Orașul București, plin de recunoștință, primesce proprietatea acestei statuii. Elu o va păzi și ocroti ca unul din cele mai frumoase ale sale monumente, ca cea mai frumoasă a sa podobă. Orașul București mulțumescă acestor cetățeni de inimă cari, pentru îndeplinirea unei nobile idei, s'au întrunit în comitet, au pus silințele lor, au știut să-și câștige sprijinul concetățenilor și prin simpla putere a inițiativei private au isbit să ridice această statuă, eșită din dalta celui dântău sculptor Român, în memoria celui dântău învățător, seu, cum se dicea pe atunci, celui dântău dascăl Român.

Astfel câțiva au plătit datoria tuturor, căci toți cari vorbesc și scriu românește, lui George Lazaru dătoresc, că pot în limba părintescă să-și exprime cugețările lor, lui George Lazaru, care, cum spunea unul din cei mai iluștri ai săi elevi:

„Aruncă cu mâni pline semințele românismului și ale naționalității“.

Este bine așezată aci statuia lui George Lazaru, pe locul acelei scoli de la sf. Sava, unde elu s'adăpostit, unde a profesat, unde a suferit, unde a luptat.

Ea stă bine alături cu statuia celui mai iluștru și mai iubit al său elev, în fața palatului Academiei, acestu monumentu măreț, ridicat de urmașii lui, de Românii deșteptați prin elu științei, literaturii și iubirii de patriă.

Sămënța aruncată de neobositul luptător în pământul roditor al acestei țări a devenit un arbore al cărui rădăcină puternică s'au înfipt în pământul patriei și care poartă acum și flori și fructe.

În numele Capitalei, salută acestu monumentu. Elu fiă aci, în mijlocul tinerimii studioase, o amintire și un exemplu; o amintire a unui mare și folositor Român, un exemplu de obstacole ce le pôte învinge munca, voința și mai cu sémă devotamentul neinteresat pentru o mare și roditoare idee.

Fiă eternă memoria lui George Lazaru!

Cuvintele d-lui primar fură acoperite de aplause frenetice îndelungu repetite. Solemnitatea se termină prin intonarea imnului lui George Lazaru și prin depunerea unei imense mulțimi de corone pe pedestalul statuii. Sculptorul

Georgescu, din dalta căruia eșă acestu mărețu monumentu, fu obiectul celor mai căldurose felicitări din partea tuturor. Statua împreună cu mulțimea de corone a fostu fotografată. Întréga poporația a capitalei se grăbi să viziteze statuia până însérăt.

„Națiunea“ ne spune că cu tôte că programul inaugurării nu se publicase decât cu două zile înainte, mulțime de lume venise să ia parte la serbare. S'a observat multu, dice aceeași foia, că d. ministru Sturza a evitat să spună, că George Lazaru e născut în Transilvania, asemenea d. ajutor de primar Cerchezu a evitat să arête anume unde e locul de nascere al lui Lazaru. „Pentru ce?“ întrebă organul d-lui Dim. „Brătianu.“

„România“ se plânge că la serbare lumea era îmbulzită fără rânduie, nu era nici o estradă nici un spațiu rezervat, că serviciul divin (la Metropoli) nu s'a executat, muzică militară n'a fostu — apoi continuă așa:

„Dér cu tótă neorînduiala serbării, au fostu două momente frumoase: întéiu atunci când cădându pânza, care acoperea imagina lui Lazaru, vocile copiilor din școle, cu repetate urale, îl aclamară, și alu doilea când, printre cei ce depuneau coronele — numeroase și frumoase — înainte și o țerancă bătrână ducându o coronă mare pe care se citia următoarea inscripție: „micii nepoți marelui lor unchiu“. Țeranca venea de la Avrigu și era mătușă a lui Lazaru. Această femeă afirmă că chipul de piatră ce se înalță acuma mărețu în fața Academiei, sémănă cu chipul viu al celui ce s'a făcutu țerînă în mormântul dela Avrigu.“

„Statua e frumoasă. Esecutarea îi face onore sculptorului Georgescu. Pe soclu sunt două inscripții și două bas-reliefuri: în fața o inscripție ne spune că statuia se ridică „reîntemeiătorului învățământului românesc“, — pe partea corespondentă, o altă inscripție ne spune că a fostu „profesoru de românește și de matematici“, că și-a făcutu profesiunea de învățător în București în anii 1816 până la 1822 și că s'a născut și a murit în Avrigu Transilvaniei între anii 1779—1823. Bas-relieful din dreapta ni arată pe Lazaru plecându bolnavu cu carul și binecuvântându țera Românilor lui iubiți, în care aruncase sémăta reinvierii; bas-relieful din stânga, ni lă arată făcându lecțiune copiilor logofetiei Bărcăneșca. Logofetesa asistă și ea la lecțiune împreună cu logofetulu Bălăceanu, care a întinsu mâna de ajutoru învățătorului român spre a-și împlini dorul lui românesc.“

SCRILE DILEI.

Ni se scrie din Budapesta: „Foile noastre au înregistrat anul trecut succesele obținute de doi tineri români la Universitatea din Budapesta. Unul a fostu premiat pentru un operat, er celalaltu ca teologu pentru rutina sa în arta oratoriei. În anul acesta, în 13 Maiu st. n., s'a ținutu festivitatea îndatinată, cu ocaziunea căreia s'au distribuit premiile. Între cei premiați este și un Român, care a câștigat cel mai mare premiu dela facultatea teologică — publicat pentru tema: „Să se desvölte necesitatea religiunii și nexul ei nedespărțibilu cu moralitatea.“ Premiul: 75 fl. Tin-

rul bravu, care a obținut acestu premiu și care ne îndreptătesce la cele mai frumoase speranțe pentru viitoru e Felicianu Branu — fiul neuitatului protopop și profesor de religione și limba și literatura română la gim. din Sătmăru, a fericitului Petru Branu. Elu este ascultător de S. teologie în curs. III. trimis în sem. centralu de aici din diecesă Oradiei-mari.“

—x—

Primim din Viena următoarea scrisore, cu data 25 Maiu a. o.: „Stimate D-le Redactoru! Cu respectu la notița, ce ați avut onore a o lua în nr. 102 din 19 l. c., a preșuitului d-vostre diard despre societatea acad. „România-Jună“ din Viena, că acesta din Octomvre 1885 și până acum nu ar fi ținutu decât numai două ședințe ordinare, Vă rog, contându la îndatinata-Vé bunăvoință, a-mi da voiă să-și răspundă zelosului corespondent anonim, că numita societate a ținutu nu două ci șapte șed. ordin., afară de acestea trei ședințe literare și una festivă în ajunul Sf. Pasci. Eță așa stă lucrul în adeveru, și-lu rog pe respectivul domnu anonim, să-și ia osteneala a se convinge din protocoalele ședințelor, ce cu plăcere i le punu la dispoziție. De-o cam dată însă îi recomand, ca în viitoru să nu-și mai deé unu astfelu de „Testimonium paupertatis“, decât o făcu acesta din nesciință, er decât are vre-o intențiune, apoi, alegându d-lu anonim o astfelu de rolă, tare ușor i se pôte întempla, să capete unu nume nu prea măgulitor. Primii ș. c. l — *Drđ. Al. Popu*, v. președ. soc. acad. „România Jună.“

—x—

Cu privire la serbarea desvölirii statuii lui Lazaru, ne comunică „Națiunea“ următorul faptu necioplitu: „Era hotăritu, ca înainte de desvölirea statuii să se officieze unu serviciu divin la Metropoli. Mulți se duseră acolo, dér au găsit ușile bisericii închise, pentru că I. P. S. Mitropolitul Primat a refusat permisiunea de a se officia la Metropoli, sub cuvântu că Biserica nu pôte consacra chipurile cioplite.“ — Fanarul tre-bue că saltă de bucuria.

—x—

Junimea studioasă dela gimnasiul gr. cat. român din Năsăud își va ține maiatul la 29 Maiu a. c. st. n., în „Castrul“ din Năsăud, eventual în otelul „Rahova.“ Inceputul la 10 ore a. m.

—x—

Concertu. Măne, Joi în 27 Maiu n., capela orașenească va da în grădina „Pomul verde“ cel dântău concertu, sub conducerea directorului ei *A. Brandner*. Inceputul la 8 ore séra.

Demonstrațiun în Budapesta.

Cu ocaziunea aniversării cuceririi cetății Buda, s'au întemplat în Budapesta demonstrațiun politice. Eță ce scrie „Egyeteres“ în această privință:

„Capitala a fostu astăzi teatrul unei demonstrațiun antimaghiare. Astăzi, în 21 Maiu, a 37-a aniversare a acelei zile mari, când oștile de honveđi după o luptă vitejescă au recucerit dela Némțu cetatea Buda și stégul tricoloru naționalu a fălăit victoriosu pe promontoriul cetății Buda, astăzi, în ziua de veselie a națiunii unguresci, tocmai în acel minutu, când din biserică se înalțau spre ceru rugăciun întru amintirea vitejilor honveđi, căduți în lupta din 21 Maiu 1849, — locuitorii din străbuna Buda, de o paciință admirabilă, au vedutu o demonstrațiune inscenată în contra Maghiarilor și a honveđimei,

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Pentru Vaganda însă, și din nenorocire și pentru o parte din Vagvana și din Vanyamvezi acesta era un nou motiv pentru a grabi întorcerea. La acesta se vedeau cu atât mai multu îndemnați, căci pe colinele din apropiere se iviră indigeni înarmați, cari urmăriau amenințatori totu ceea-ce făceau călătorii noștri. O scire, că de cătră miadă-și se apropiă nisce sêlbatici cu putere aprôpe supraomenescă, mări frica și mai tare.

Vaganda, nici una nici două, se și pregătiră de plecare, stringându la olaltă merindele ce putură să și le procure în pripă.

Stanley încercă încă odată într'o sfătuiră să-și întorcă pe conducătorii ômenilor lui Mtesa dela această hotărire. Elu îi arêta lui Sambuzi, că primejdia nu este așa de mare precum se pare. „S'ar puté face șișe elu, tabără întărită cu arbori și cu îngrădituri. Totodată Vanyorii nu suntu așa de temutu, căci nu au cine scie ce puteri grozave.“

Vedându că îndemnările și încuragiările nu au nici unu efect, elu îi făgădu „generalului“ jumătate

din tôte mărgelile, tótă sirma și tôte stofele, ce le avea numai și numai decât se va îndupleca să mai rămână pe locu încă două zile.

„Nu putem face aceea, ce ceri tu,“ răspuse Negrul. „Nu mai putem rămâne nici chiar o zi. Nu dora pentru că mi-ar fi frică de Vanyori, o dieu eu acesta. Ei voru avé prileji să simță lancea mea, de ore-ce, ca să ne putem întorce înapoi, de bună sémă va trebui ca să pëtrundem prin rëndurile lor. De vomu rămâne însă aici, luptele nu voru înceta, până când nu va căde și cel mai din urmă din noi. Pentru aceea, luptându-ne, trebuie să ne retragem încet și încetulu. Apoi și altfelu, de aici tu nu poți cobori în nici unu chipu luntrea în lacu, mai cu sémă acum, când dușmanii nu te voru lăsa unu minutu în pace. Nu poți să faci două lucruri de-odată: să te și lupți și să ai de lucru și cu luntrea.“

Stanley nu mai scia ce să facă de necăjit ce era. Elu nu ținea situațiunea așa de primejdiosă, după cum i se părea lui Sambuzi și soților săi. Se gândi, decât nu ar puté să rămână la lacu numai cu tovarășii săi dela începutu. Acuma însă chiar și ômenii săi cei mai credincioși îl sfătuiră să se depărteze împreună cu Vaganda.

„Stăpâne, amu ajunsu la marginea unei prăpăstii,“ dicea d. e. bravul conducătoru Kacece. „Decă po-

runcesc, eu rămân, căci totu una mi-e, ori voi trăi, ori voi muri. Deși vomu rămâne însă, totuși va fi cu neputință să cercetăm lacul, de ore-ce dușmanii ne voru ține închiși în tabără. Totodată nu trebuie să uii, că jumătate din ômenii ței voru pleca împreună cu Vaganda, și tu nu vei puté ca să-și opresci.“

Sub astfelu de împrejurări Stanley trebui să-și calce pe inimă, deși-și cădea cât se pôte de greu, să se lase de idea de a cerceta lacul. Ceea-ce-lu mai mângăia cât-va, era gândirea, că pôte mai târziu totu i se va mai da vre odată prileju să se întorcă la elu. Deocamdată elu făcuse totu ce era cu putință pentru ajungerea scopului său.

Retragerea se începuse în dimineața zilei de 15 Ianuaru. Impotriva tuturor așteptărilor indigeni nu cutezară a face decât unu singuru atacu, care fu respinsu cu înlesnire.

Ne mai întempinându de aici înainte nici o greutate, expedițiunea ajunsă în 27 Ianuaru érași în Uganda la Kisossi. Aici Sambuzi și cu ômenii săi se despărțiră de Stanley, înainte de a se despărți însă, nevredniculu „generalu“ fură dela călătorul nostru trei lădi cu mărgel. Hoșul se îndreptă spre ținutul său, ce se afla în apropiere.

Stanley rămase în Kisossi trei zile. În restim-pulu acesta elu trimise pe Kacece împreună cu alți doi

demonstrațiune, ca și care nici pe timpul absolutismului, în cele mai întinsele zile de apăsare ale Maghiarilor n'au cutezat să o facă. Astăzi, în anul al 11-lea al regimului Tisza, s'a întâmplată că: în mod serbătoresc, în mod demonstrativ au împodobit cu cunună mormântul lui Hentzi*)

Demonstrația au inscenat-o oficerii austro-ungari, oficerii armatei comune, și n'au inscenat-o ca omenii privați, ci la provocare mai înaltă. Și la aceste demonstrațiuni politică antimaghiară iau parte tocmă oficerii acelei armate comune, despre care voescă cu totu adinsul să ne facă să credem, că este și unghurască. În Oșorheiu, cându cu rădicarea statuei generalului Bem, honveților maghiari regesci le-a fostu interzis de a se presenta la festivitate; li s'au dăsu că Bem n'a fostu generalu de honveți maghiari regesci. Hentzi a fostu generalu austriac, nu austro-ungar. Cum au cutezatu der oficerii armatei a lua parte la acea demonstrațiune? „Egyertes” crede că această „demonstrațiune” s'a făcutu fără scirea br. Edelsheim, comandantul armatei, și așteptă dela acesta deslușiri și satisfacțiune.

Studentii maghiari au hotărât să facă contrademonstrațiune, să și bată jocu de generalul lanski și pe mormântul lui Hentzi să depună o cunună de cephă, rupendū pe celelalte. Generalului lanski, care vorbise la mormântul lui Hentzi, i-au spartu ferestrele, înaintea edificiului comandai generale au făcutu larmă mare. Comandantul de corp. br. Edelsheim-Gyulai a declarat, că la mormântu nu s'a făcutu nici o demonstrațiune politică. Studentii au aruncatū în mormântul lui Hentzi cu oue stricate. Oficerii suntū foarte agitați.

Complotul contra prințului Alexandru.

Partida opozițională din Bulgaria se scie că lucră împreună cu agenții ruși, ca să îngreueze pozițiunea prințului Alexandru atât față cu poporul, cât și față cu Rusia. Terenul cel mai favorabil de lucratu pentru opozițiune e Rumelia ostică, unde își are pe partea sa și pe naționalitățile nebulgare, pe care actualul guvern bulgaru le-a amărît cumplitu, deoarece administrațiunea bulgară încă de acum a începutu a nu le mai respecta limba.

Agitațiunile rusesci s'au datu din nou pe față cu ocaziunea călătoriei prințului Alexandru în Rumelia, printr'unu complotu contra sa, ce s'a descoperitū în Burgas. Etă ce i se comunică din Filipopolu foicei „Pol. Korr.” despre acestu faptu:

Țeranulū Michailov fu chematū de Garonov, conducătorul opozițiunii din Burgas, în acestu orașu și asistă la intrinirea secretă, care s'a ținutū în noptea de 5 (17) Maiu în casa lui Garonov sub președința căpitanului rusu Nabokov, care servise mai nainte în miliția rumeliotă. La adunare au luatū parte: unu preotū muntenegrenu, doi alți muntenegreni, patru Bulgari și încă alte multe persoane necunoscute.

Se hotărî, ca să prinđă viu pe prințulū cu ocaziunea călătoriei sale dela Slivno la Burgas în localitatea Kamikdere între Aitos și Burgas, ér decă acestu planu n'ar isbuti, se-lu omore dîntr'unu locu ascunsu. Pentru esecutarea acestei crime erau gata 30 de indiviđi sub

*) Hentzi e comandantul austriac, care a apărâtu Buda în contra honveților.

conducerea căpitanului Nabokov. Țeranulū Michailov fu însărcinatū să se pună cu 20 de omeni de încredere sub comanda lui Nabokov. Pentru casulū când n'ar isbuti să facă ceva în Kamikdere, se hotărî să prinđă pe principele la intrarea sa în Burgas și se lu ducă pe mare. Ministrulū Karavelov și prefectulū se fie ucis. Conjurații avēu de gândū să provōce prin această o revoluțiune, să producă turburări în totă țera și apoi să cheme pe Ruși ca s'o ocupe. Mai departe se hotărî, să trimetă la 6 (18) Maiu pe doi Greci la Achiolo și Carnabad, ca să distrugă firulū telegraficū. Toți conjurații trebuiri să jure înaintea preotului muntenegrenu, că voru ține secretă afacerea. Toți conjurații suntū arestați. Întrēga populațiune de amēdouē părțile Balcanului suntū consternați de această lașă procedere a conjuraților.

Privire istorică asupra trecutului politic-social și național al „Ducatului Bucovina”.

(Urmare.)

Vasiliiu Donici, Georgiu Crăciun, Androrache Grirosu (în comuna Ioncăuți), Vasiliu Chirste, Mateiu Mohoritu, Iacobu Moțocu (în comuna Cabești), Mitesculu, Dumitrașu Chiva, Gligorașu Pentesculū, Marița Carpu, Ursache Tudanu (în comuna Costești-Cabești), Sandulū Racoce, Lupașculū, Ionu Cornea, Ionu Amblătoriu, Ionu Ciobanu, Simeonū Ioncesculū, Petrea Muntēnu, Gligorașu Lica, Penteleiu Clivanu, Georgiu Isculū, Grigorașu Chifra, Donici, Lazaru Penteleiu, Vasiliu Sorocēnu, Dumitrașu Drumulū, Grigoriu Jianu, Titiana Telēgă, Ionu Barbulū, Catarina Cosmiță (în comuna Costești-Cabești), Ionu și Maria Verēha, Georgiu Seretēnu, Elia Mesianu (în comuna Comărești), Zota, Costinu (în comuna Chișelău), Irina Crețulū, Șoraba, Costășu, Bēțulū, Greculū, Buliga, (în comuna Lehuceni), Constantinū Șahinū, Alexandru și Vasiliu Stircea (în comuna Lucavița), Demetriu Naculū (în comuna Ostra), Onciulū, Sturza, Scalatū, Giurgiuvanu (în comuna Putila), Teodoru Coșanu, Demetriu Strișca (în comuna Zelenău), Paraschiva Jianu (în comuna Pedecăuți), Mihaiu Turculū (în comuna Pohorlăuți), Paraschiva Potlogu (în comuna Rohozna), Ilinca Căpșoia (Căpșu), Mihaiu Nuțulū, Maria Mihovanu, Ionu Popesculū, Constantinū Țintă, Ioniță Cuparencu, Georgiu Isaru (în comuna Stănești pe Ceremușu), Ilinca Brândăniță (în comuna Sadagura-Bohозна), apoi familiile: Popenchiu, Șerbanu (astăđi Șerban-ovschi), Negoită, Samsonu, Bobela, Petrașco, Grigorce, Vasילו etc. etc. totu nume de familiă nobile române, carele își au proprietățile sale strămoșesce pe teritorulū astăđi slovisatū dintre Nistru Ceremușu și Prutu seu apropierea lorū.

Și scoborându-ne la poporul de rēndu nenobilū au nu aflămū noi în cea mai mare parte nume romănesci? Ba inca mai multu, au nu aflămū noi, cumcă toți cei bătrani dintre ei vorbescū încă și până astăđi romănescu, deși generațiunea tēneră, adecă fiii și nepoții lorū parū a nu cunōce romănescu de felū și, durere, se servescū de unu idiomū străinū slavū? Au dōră nu se rōgă Rezeșii dintre Nistru și Prutu ca preotulū din comunele lorū să li celebreze sfânta liturgiă în limba lorū strămoșescă română și nu o facū această chiar și comunele întregi din acele părți, poftindū pe preoți să le cetescă în biserică și la funcțiuni romănescu, declarandū și argumentandū, cumcă ei cu totă desnaționalizarea lorū încă totu pricepū mai lesne limba romănescă bisericescă decătū pe cea slavă din cărțile bisericesci? Și au dōră Rezeșii din acele părți nu se simtū rău ofensați în mândria și consciința lorū, decă îi crede și-i declară cineva de Slavi? Au dōră nu rōgă ei, și multe comune din

acele părți, ca învățatorii dela scōlele lorū populare să-i învețe pe copiii lorū carte romănescă éră nu rusescă, și au dōră nu mergū spre acestu scopū adeseori chiar deputațiunii întregi până la inspectorii scolari districtuali?

Nu credemū cumcă s'ar putē afla ceneva, carele să voiescă seu să se încerce măcarū a nega adevērulū cuprinsū în întrebările de mai susū, — căci decă ar face-o această ar dovedi, cumcă nu este amicū alū adevērulū!

Decă trecutulū durerosū a favorizatū și a înlesnitū lățirea slavonismului galițianū în Bucovina noastră, apō această ni-o putemū explica forțe lesne din împrejurările și situațiunea de atunci, în carl se afla țera noastră și dimpreună cu ea poporulū și biserica noastră!

Politicesc și administrativ alipise guvernulū vîenezū țera noastră cătră învecinata Galiția, declarandū Bucovina ca cercū alū Galiției, și anume: dela 1 Noembru 1786 până la 1 Martie 1849.) Faptu, prin care să nimicise tōte drepturile, tōte privilegiile, tōtă autonomia, c'unū cuvēntū tōtă puterea de viață a țerii noastre; faptu de tristă memoriă, prin carele mândra Bucovina ajunsese fără voia și scirea sa în deplina și vitrega stăpânire a Galițianilor! faptu durerosū, carele curmă deodată fiă-cărui fiu alū țerii calea de a mai putē ajunge la vre unū postū în țera sa proprie, căci administrațiunea politică galițiană își dase în tōte mână cu administrațiunea bisericescă galițiană, și dicēndū această, dicemū totodată, cumcă administrațiunea politică galițiană își dase mână în tōte și cu administrațiunea scolară galițiană, de unde urmă ca consecvență, că fiii Bucovinei nu mai putēu încăpē în funcțiuni nici administrative nici judecătorești și nici scolare, căci unde nu-i putea împedeca admisitațiunea politică galițiană, acolo îi împedeca consistoriulū metropolitanū galițianū, căci acesta dispunēndū întru tōte asupra scōlelorū, desființă cele mai multe scōle populare naționale, și anume prin o manevră indirectă, adecă desrădicandū în anulū 1793 pentru Bucovina legea obligatōre de instrucțiune, deșertandū prin această metodă scōlele naționale de scolari și ca consecvență naturală și neevitabilă desrădicandū scōlele și pre învățatorii, carl toți fusese aduși din Transilvania și Ungaria și erau de confesiunea ortodoxă-orientală și de naționalitate română!!

Apoi nu crea scolī în țera decătū numai acolo unde îi convenea și totu numai scolī confesionale papisăsesci (romano-catolice), așa încătū nici unū fiu alū bisericii și țerii noastre nu putē să ocupe pe atunci nici celū mai micū postū scolarū, — ci fiii bisericii noastre erau siliți, decă voiau se ajungă la elū, să și lapede legea strămoșescă și să se declare formalū de romano-catolici seu celū puținū de greco-catolici, — să se lapede de legea și biserica sa și cu această și de națiunea sa!! Așa încătū din „status quo ante,” cu carele se anexase Bucovina cătră Austria, nu mai rămăsese nimica!

(Va urma.)

DIVERSE.

Totdēuna comerciantū. — Unū domnū: „Eu cerū mână uneia din ficele d-vōstre!” — Fabricantulū de țigări: „Prea bine, poftiți pe cea stătută, seu una mai țaricică, seu pe cea importată din pensionatū?”

*) Acestă a fostū întâia oră. Adouă-oră se alipise politicesce Bucovina cătră Galiția în 22 Aprilie 1860, însă numai până la 25 Augustū 1860, căci intervenindū Românii Bucovineni (nobilimea, preoțimea și poporulū) fu dispilită éră și de Galiția și declarată de autonomă. — Judecătoreșce însă atárnă încă și astă-đi de ea, fiindū instanța II în Liovū!!!

Editorū: Iacobū Mureșianu.
Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu

din omenii săi cu o scrisōre la Mtesa, în care-i împărtășă acestuia, cum s'a purtatū Sambuzi în decursulū călătoriei, și totodată-i făcū cunoscutū furtulū dela despărțire.

După vre-o câte-va zile Kacece și cu sofiū lui se întōrseră la stăpânulū lorū. Ei îi făcură călătorulū nostru următōrele împărtășiri:

„După-ce ceti scrisōrea, împēratulū se necăji grozavū de tare. Elū chemă îndată pe subcomandanți și pe oficerii săi și înaintea întregēi adunări ne puse să-i istorisimū încă odată tōte, ce le făcuse Sambuzi. După-ce isprăvirămū, Mtesa vorbi astfel: Vedeți voi, cum omenii mei își batū jocu de cinstea mea și de numele meu?... Il voi arēta eu însă lui Sambuzi, că nu trebuie să se jōce cu Kakaba... Saruti, dișe elū cătră mai marele gardei sale, du-te cu ostașii tēi în țera lui Sambuzi și i-o ocupă, éră pe elū să mi-lū aducū ferecatū în lanțuri!”

Pe când Kacece se întōrcea la stăpânulū seu cu o scrisōre din partea lui Mtesa, elū întâlni o cētă de ostași, carl îl duceau pe Sambuzi legatū cu lanțuri la reședință, unde îl așteptau pedepsele cele mai aspre.

În scrisōrea sa împēratulū îi făgăduia prietinelū seu Stanley, la casū când ar fi voitū să se întōrcă pentru a doua oră la lacū, 100,000 omeni cu cei mai buni generali ai săi spre întovărășire.

Deși călătorulū nostru era câtū se pōte de recunoscōtorū în inima sa pentru această propunere marinosă, totuși făcuse cu Vaganda esperiențe prea triste, ca să se încredă din nou lorū și să primescă oferta împēratulū. Elū îi scrisē acestuia o epistolă, în care-i spuse fără nici o ocolēlă totū adevērulū, îi mulțămi pentru prietinia arētată și-i dișe rēmasū bunū pentru cea mai de pe urmă oră.

CAPITOLUL XII.

La Nilulū Alecsandrei. — Regele Rumanika din Karagve. — Baia Mtagata. — Stanley face o cură, care nu-i priesce. — Compoziția apeli minerale. — În magazinulū lui Rumanika. — Fōmetea din Usui. — Și „Bull” se prăpădesce. — Întâlnirea cu unū aventurierū temutū, care lui Stanley nu i se pare așa de grozavū.

Acum călătorulū nostru era érăși numai cu Vangvana și cu Vanyamvezi săi, și se simția fericitū, că nu mai atárnă de voința unuia și altuia, ci pōte să le facă tōte după placulū seu. Elū se îndreptă spre sudū și ajunsē în curēnd la Nilulū Alecsandrei, care este riulū celū mai mare, ce se varsă în laculū Victoriei și care are o lățime de 520 metri. Apa lui este forțe limpede și în cât-va iu colōrea ferulū.

Indigenii nu voiau să-lū lase pe Stanley, să trecă peste elū, până nu va da ore-care vamă mai marelū și lorū. Stanley nu voi să dea ascultare acestei cereri și

indigenii, vēdēndū că n'au încētrău, îl lăsară să trecă și fără vamă.

Călătorii noștri se aflau acum în țera Karagve. Ei ajunsēră în 25 Februarie 1876 la tērgulū Kafuro, în care se aflau mai mulți neguțatorii arabi bogati, carl se așezaseră aici pentru întregă viața lorū. Aceștia-lū primiră pe Stanley în chipulū celū mai pretinescū.

Îndată după sosire călătorulū nostru făcū o vizită regelū Rumanika din Karagve, care este tributaru împēratulū. Regele, unū bărbatū de o mărime deosebită, — Stanley abia-i ajungea până la umeri, — era îmbrăcatū cu o față de plapomă roșă. Copii săi vioi și sănētoși aveau îmbrăcăminte și mai slabă.

„Mărturisescū,” dișe Stanley, vorbindū despre domnitorulū din Karagve, „că chiar dela prima vedere Negrulū acesta bunū de inimă și cu o purtare câtū se pōte de demnă făcū asupra mea întocmai impresiunea unū patriarcū creștinescū seu a unū sfântū, a cărorū aducere aminte o cinstesce biserica din timpuri străvechi.”

Rumanika își esprimă bucuria, ce i-o făcuse călătorulū nostru, venindū să-i cerceteze țera. Elū i spuse, că ostenēla nu-i va fi în zadarū, de ore-ce Karagve are multe lacuri, riuri, munți și isvōre calde, turme nenumērate, vēnatū din destulū și păduri mari de banani.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

25 din Mai st. n. 1886

Rentă de aur 4%	105.65	Bonuri croato-slavone	105.20
Rentă de hârtie 5%	95.—	Despăgubire p. dijma de vin	99.75
Imprumutul căilor ferate ungare	153.75	Imprumutul cu premiu ung.	119.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	100.70	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	128.75	Renta de hârtie austriacă	85.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	118.—	Renta de arg. austr.	85.35
Bonuri rurale ungare	105.30	Renta de aur austr.	117.35
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Losurile din 1860	138.80
Bonuri rurale Banat-Timșid	105.30	Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Act. băncii de credit ung.	290.50
Bonuri rurale transilvane	105.30	Act. băncii de credit austr.	284.60
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesci	5.95
		Napoleon-d'ori	10.04
		Mărci 100 imp. germ.	62.05
		Londra 10 Livres sterline	126.73

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Mai st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	90—	91—
Renta rom. amort. (5%)	94 1/4	95—
convert. (6%)	86—	87—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32—	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	103 1/2	104 1/2
" " (5%)	87 1/2	87 1/2
" " urban (7%)	99 1/2	100—
" " (6%)	91—	92—
" " (5%)	82—	82 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom. Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14.60	14.70
Bancnote austriace contra aur.	2.00—	2.02

Cursul pieței Brașov

din 25 Mai st. n. 1886

Bancnote românești	Cump.	8.67	Vënd.	8.70
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'ori		10.00		10.03
Lire turcesc		11.27		11.30
Imperiali		10.26		10.29
Galbeni		5.90		5.94
Scrisurile fonc. Albina		100.—		101.—
Ruble Rusesci		123.—		124.—
Discontul				7—10 % pe an.

AVIS.

Am onore a încunoscianța pe Onor. publicu, că în grădina mea din „Dealul Spirii“ vis-à-vis de „Hohe Warte“ am înființat o restaurațiune și

Arenă de popice

Mă voi sili a mulțami totdeauna cu bături bune și mezeluri gustose pe Onor. publicu, pentru a cărui sprijinire mă rog cu totă stima

D. I. Spuderca.

(3-3)

Hotel „Europa“

BRAȘOV

în cetate, Strada Vămiei Nr. 11.

clădire nouă din anul 1885, înzestrată cu totu confortul.

Restaurațiune și hală de bere.

Omnibusul hotelului la gară.

Unicul hotel

comfortabilu din cetate în apropierea pieței.

R. BARTHA.

Mersul trenurilor

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus			
Bucuresc	—	—	7.45	—	Viena	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Predeal	—	—	12.50	—	Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00	Teiuș	11.09	—	3.56	Viena	11.00	—	—
Timiș	—	—	1.09	—	Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	—	8.00
Brașov	—	—	1.40	—	P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31	Vințulu de jos	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	—	11.40
Feldióra	6.22	—	2.27	—	Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—	Șibot	12.52	—	5.19	Arad	11.12	—	12.00
Apatia	7.01	—	2.55	—	Várad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovaț	3.37	—	5.25
Agostonfalva	7.33	—	3.38	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyorok	4.13	—	6.19
Homorod	8.01	—	4.17	—	Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—	Deva	2.35	—	6.39	Pauliș	4.38	—	6.46
Hașfaleu	8.45	—	4.47	—	Rév	—	7.42	11.36	3.18	—	Branicla	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	4.51	—	7.00
Șighiș	10.10	—	5.42	—	Bratea	—	—	12.10	3.41	—	Ilia	3.36	—	7.29	Conop	5.10	—	7.23
Elisabetopole	10.29	—	7.37	—	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Bérv	5.38	—	7.51
Mediaș	10.39	—	8.01	—	Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—	Zam	4.25	—	8.12	Soborșin	5.57	—	8.10
Copsa mic	10.39	—	8.21	—	Huedin	—	9.01	2.56	5.08	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Zam	6.42	—	5.58
Micăsasa	11.19	—	9.05	—	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Bérv	5.56	—	9.29	Conop	7.14	—	9.28
Blașu	11.54	—	9.43	—	Aghiriș	—	—	4.00	5.50	—	Conop	6.18	—	9.49	Gurasada	7.43	—	9.56
Crăciunel	11.54	—	10.02	—	Ghirbău	—	—	4.18	6.02	—	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Teiuș	12.12	—	10.30	—	Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	—	Pauliș	7.12	6.30	10.37	Branicla	8.21	—	10.38
Aiud	12.56	—	10.50	—	Clușia	10.01	—	5.05	6.43	—	Gyorok	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Vințulu de sus	1.30	—	11.29	—	Apahida	10.26	—	—	7.03	—	Glogovaț	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Uióra	1.45	—	11.47	—	Ghirși	10.52	—	—	7.26	—	Arad	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Cucerdea	2.11	—	11.35	—	Clușia	12.37	—	—	8.51	—	Szolnok	2.39	—	4.53	Șibot	10.34	—	12.53
Vișeu	2.55	—	1.04	—	Clușia	1.36	—	—	9.31	—	Budapesta	3.16	—	5.10	Vințulu de jos	11.04	—	1.22
Șibot	3.17	—	1.30	—	Cucerdea	1.48	—	—	9.43	—	Viena	6.50	—	8.16	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Șibot	3.24	—	1.39	—	Uióra	1.57	—	—	9.51	—	Teiuș	—	—	6.05	Teiuș	12.05	—	2.24
Șibot	3.31	—	2.07	—	Vințulu de sus	2.06	—	—	9.58	—	Arad-Timișora				Simeria (Piski) Petroșeni			
Șibot	4.09	—	3.03	—	Aiud	2.46	—	—	10.23	—								
Șibot	5.36	—	5.08	—	Teiuș	3.01	—	—	10.44	—								
Șibot	5.56	—	5.35	—	Clușia	3.45	—	—	11.28	—								
Clușia	6.16	—	8.00	—	Clușia	4.06	—	—	11.44	—								
Nedeșdu	6.37	—	8.34	—	Blașu	4.45	—	—	12.18	—								
Ghirbău	6.53	—	8.59	—	Micăsasa	5.05	—	—	12.36	—								
Aghiriș	7.08	—	9.34	—	Copsa mic	—	—	—	1.22	6.01								
Stana	7.34	—	10.16	—	Mediaș	—	—	—	1.56	6.40								
Huedin	7.55	—	11.04	—	Elisabetopole	—	—	—	2.34	7.20								
Ciucia	8.35	—	12.17	—	Șighiș	—	—	—	3.02	8.01								
Bucia	8.53	—	12.47	—	Hașfaleu	—	—	—	4.41	10.05								
Bratea	9.12	—	1.21	—	Homorod	—	—	—	5.30	11.02								
Rév	9.31	—	2.05	—	Agostonfalva	—	—	—	6.03	11.37								
Mező-Telegd	10.06	—	3.08	—	Apatia	—	—	—	6.35	12.14								
Fugyi-Vásárhely	10.25	—	3.39	—	Feldióra	—	—	—	7.14	1.09								
Várad-Velinte	10.35	—	3.55	—	Brașov	—	—	—	—	1.50								
Oradia-mare	10.41	—	4.06	—	Timiș	—	—	—	—	2.48								
P. Ladány	10.51	—	10.37	—	Predeal	—	—	—	—	3.23								
Szolnok	12.37	—	1.45	—	Bucuresc	—	—	—	—	4.56								
Buda-posta	2.58	—	5.34	8.22						9.40								
Viena	6.00	—	10.05	10.30														
	—	—	10.50	—														
	3.00	8.50	6.05	—														

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.